

[Gunnar Fog-Petersen.]

ster og anerkendt Jurist, er en saa varm Talsmand for. Jeg maa sige, at jeg som Lægmand er det ærede Medlem taknemmelig for de gode Grunde, han har givet mig for Indførelsen af disse Reformers. Jeg haaber som sagt, at der maa kunne blive Flertal i Rigsdagen for at imødekomme det ærede Medlems Ønsker, som er Udtryk for Befolkningens Ønsker.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal fatte mig i stor Korthed, thi jeg kan ikke se, at den Diskussion, man fører om, hvad der foregik i 1932 i de forskellige Medlemmers Tanke, har nogen som helst Interesse for andre end de enkelte Medlemmer personlig. Det er mig klart nu, at det ærede 5te tingvalgte Medlem og det ærede 16de tingvalgte Medlem, som jo arbejdede meget sammen, dengang vi blev enige om Forslaget af 1932, havde i deres Tanker, at naar nu dette blev gennemført, skulde der gaa nogen Tid, inden man beskæftigede sig med de Forslag, der ikke ved den Lejlighed blev gennemført. Men de Tanker har de holdt for sig selv. Der er ingen af dem, som har sagt til mig: Naar vi nu gaar ind paa Dit eller Dat, maa du i en Aarrække ikke arbejde for Indførelse af Doms-mænd eller for Indførelse af offentlig Votering i Højesteret. Det er saa langt fra, at de har æsket mig til at svare paa et saadant Spørgsmaal. Hvis de havde gjort det, vilde jeg absolut have svaret: Nej, det vil jeg paa ingen mulig Maade binde mig til, og det maa de ærede Medlemmer ogsaa have forstaaet, thi jeg udtalte, baade i dette høje Ting og i det andet høje Ting, i 1932, at naar nu dette blev gennemført, vilde jeg arbejde videre paa at naa det, som ikke blev naaet ved den Lejlighed. Det gaar jo saa ofte saadan ved vore Forhandlinger her, at man af en eller anden Grund forliges om et vist Resultat, som maaske ikke tilfredsstillende begge Parter, i hvert Tilfælde ikke den ene af Parterne, og saa arbejder man videre ud fra det Maal, man naaede ved Resignation fra begge Sider eller ved Resignation fra den ene Side. Her resignerede man fra begge Sider, og jeg arbejdede ganske naturligt videre for at naa det, jeg ikke naaede i 1932.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem fremdrog en Udtalelse, som jeg nu ogsaa erindrer — jeg havde glemt den, indtil det ærede Medlem fremdrog den —, hvorefter jeg havde sagt til det ærede 5te tingvalgte Medlem: Jeg vil i den Grad ivrigt arbejde for snarest muligt at faa offentlig Votering i Højesteret,

at jeg endogsaa kan tænke mig at ville rejse ud i Landet og holde Møder derom og forklare, hvor vigtig en Sag det er. Det ærede Medlem svarede mig da — jeg tænker spørgende: Ja, jeg kunde ønske at rejse med og deltage i de Møder. Det er da noget helt andet, end at jeg skulde have lovet overhovedet ikke at beskæftige mig med den Sag i Aarevis.

Men det, der er det afgørende, er jo ikke noget Pindehuggeri. Hvad de Herrer har ment og maaske, men uden Grund, har troet at jeg ogsaa mente, det skal jo ikke være det afgørende for, hvorledes vi skal behandle denne store og vigtige Sag. Det er for Resten nu ikke saa kort Tid siden, vi vedtog Loven, i Sommeren 1932, i Juni Maaned. Siden den Tid har i 2 Rigsdagssamlinger det høje Folketing gennem Udvalg beskæftiget sig med denne Sag, og der er blevet arbejdet godt i Udvalget, og det har været lige ved, at man har kunnet naa et Resultat; det er i Virkeligheden, saa vidt jeg forstaa, kun strandet paa, at man mente, det ikke kunde hjælpe noget, at man kom til en Overenskomst i Folketingets Udvalg, for der var vist saa megen Modstand her i Landstinget mod et Fremskridt paa dette Omraade, at der dog ikke vilde opnaas et endeligt Lovresultat. Derfor er Lovforslaget blevet vedtaget uforandret i det høje Folketing og sendt herover til Landstinget, for at man kan faa at se, hvad Landstingets saglige Mening er angaaende dette Anliggende. Det er det, Folketinget og jeg som Minister æsker Svar paa: Anser man Doms-mænds Indførelse for gavnlig? Finder man offentlig Votering i Højesteret gavnlig? Hvis man gør det, saa maa man stemme derfor; det eneste, der kan være afgørende for et Medlem, maa være, hvad han anser for at være gavnligt for vort Folks Udvikling, og naar det ærede 5te tingvalgte Medlem, som han selv siger, anser Doms-mænd for nyttige og har Sympati for offentlig Votering i Højesteret, haaber jeg, at det ærede Medlem, naar denne Sag er blevet behandlet i et Udvalg, er med til at indstille her til Tinget, at ogsaa disse to Fremskridt bliver gjort.

Rytter: Det glæder mig, at den højt-ærede Justitsminister siger, at han kan indse, at det ærede 16de tingvalgte Medlem og jeg er gaaet ud fra det, som jeg her har anført, og det er rigtigt; det er vi gaaet ud fra.

Ministeren henviste til sin Udtalelse her i Tinget; vi har begge læst den op, og jeg for mit Vedkommende mener, at den ikke siger noget som helst.